

Акцентується увага на методиці проведення опитування дитини залежно від віку. Далі переходять до послідовного об'єктивного обстеження по системам та органам (залежно від пройденої тематики), визначення показників фізичного та нервово-психічного розвитку дитини. Зібрана інформація фіксується у письмовій формі. Індивідуально кожним студентом формується заключення у вигляді «посиндромного» діагнозу. Обсяг викладеного навчального матеріалу збільшується по мірі засвоєння. Письмова фіксація самостійно виконаної роботи сприяє кращому засвоєнню матеріалу та формуванню практичних навичок по веденню медичної документації. Викладач має додаткову можливість систематично контролювати рівень знань студентів по кожній темі, бачити засвоєння матеріалу, слабкі місця на які потрібно звернути більше уваги при подальшому проведенні заняття.

ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДУ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ (PBL) У МЕДИЦИНІ

О.К. Колоскова, Г.А. Білик

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

В умовах стрімкого розвитку науково-технічного прогресу, зростання темпу життя, необхідності набуття навичок у прийнятті швидких рішень, у педагогіці нагально постає питання щодо вдосконалення форм та методів навчання. Розвиток логічного та клінічного мислення студента, вміння працювати в команді, самостійно знаходити відповіді на поставлені питання – запорука підготовки професійного та прогресивного молодого фахівця. Останнім часом у вищих навчальних закладах європейських країн все більшої популярності набуває метод проблемно-орієнтованого навчання (Project Based Learning, PBL).

Отримання нових знань і навичок при тривалій роботі над дослідженням поставленого складного питання, проблеми чи задачі є основною складовою проблемно-орієнтованого навчання (PBL). Дана форма навчання тривалий час успішно використовується як основна у багатьох вищих навчальних закладах Великобританії, Австрії, Швеції, а також впроваджена в БДМУ у рамках грантового проекту Еразмус+ ТAME. Навчання проходить у невеликих групах (6-8 осіб) та ґрунтується на міждисциплінарному вивченні матеріалу. На занятті створюється дружня невимушена атмосфера, студент відчуває себе складовою однієї команди і не боїться висловлювати особисту думку. Викладач (tutor) не бере активної участі в обговоренні матеріалу та не коментує діалоги студентів, а лише направляє дискусію у потрібне русло, задаючи відповідні запитання. Використання сучасних технічних засобів (інтерактивні дошки, проектори, планшети тощо) надають можливість інтерактивної подачі матеріалу.

Перевагами даного методу є те, що студент особисто бере на себе відповідальність за власне навчання, саме він, а не викладач, є основною

дійовою особою. Навички роботи в команді, вміння дослуховуватися до думки інших та одночасне відстоювання власної позиції - є важливими складовими розвитку особистості. Самостійний пошук необхідної інформації у кожному конкретному випадку, її аналіз та узагальнення, виділення основного та другорядного допомагає у формуванні аналітичного та клінічного мислення. Відмінною ознакою даної форми навчання від класичної являється те, що спочатку висвітлюється проблема, а лише потім відбувається пошук інформації для її вирішення.

Завдання для студентів-медиків створюються на основі реальних ситуацій із клінічної практики. У зв'язку з цим, студент вивчає проблему не з точки зору конкретної нозології, а інтегровано, враховуючи супутню патологію, розширюючи знання з анатомії, гістології, біохімії тощо. Команда вчиться брати на себе відповідальність за здоров'я та життя пацієнта.

Метод проблемно-орієнтованого навчання в майбутньому може стати відправною точкою для формування нової когорти прогресивних медиків-практиків, що володітимуть навичками логічного клінічного мислення ще на етапі навчання в університеті, вмітимуть працювати в команді та приймати рішення на користь пацієнта, а також нести за них відповідальність.

КОНЦЕПЦІЯ ПРОБЛЕМНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ: МОЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ В МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

О.К. Колоскова, Т.М. Білоус

Кафедра педіатрії та дитячих інфекційних хвороб

Вищий державний навчальний заклад України

«Буковинський державний медичний університет», м. Чернівці

На сьогодні основним завданням навчання студентів є засвоєння конкретних знань, практичних навичок, формування здатності до активної діяльності та професійної праці. Водночас, майбутній лікар повинен опанувати не лише навчальним змістом програми, але й прогнозувати можливі зміни реальної ситуації. Технологію навчання, за якої найефективніше реалізуються ці умови роботи, називають проблемно-орієнтованим навчанням, оскільки для нього характерні досить інтенсивна подача матеріалу, активна позиція студента, самостійність та відповідальність суб'єктів навчання.

Концепція проблемного навчання базується саме на розвитку нового, відповідального і корегувального, стилю мислення студента, а не на простому набутті знань чи засвоєнні навичок. У більшості випадків педагог лише спрямовує процес розв'язання проблемних ситуацій, а студенти з вищою активністю та більшою мірою засвоюють навчальний матеріал, розвивають самостійність рішень, досягають певної свободи застосування своєї навчальної чи практичної діяльності. Проблемно-орієнтоване навчання у медичному університеті має подібні риси до технологій вільного виховання (розвиток самостійності у вирішенні реальних проблемних ситуацій), гуманно-особистісних технологій (підтримка розвитку особистості інших, повага до колег у групі, тощо), технологій співробітництва чи співтовариства (поширення